

SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 20. oktobra 2005*

V zadevi C-468/03,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, ki ga je vložilo VAT and Duties Tribunal, London (Združeno kraljestvo) z odločbo z dne 29. septembra 2003, ki je prispela na Sodišče 6. novembra 2003, v postopku

Overland Footwear Ltd

proti

Commissioners of Customs & Excise,

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi C. W. A. Timmermans, predsednik senata, J. Makarczyk, C. Gulmann (poročevalec), R. Schintgen in J. Klučka, sodniki,

* Jezik postopka: angleščina.

generalni pravobranilec: M. Poiares Maduro,
sodna tajnica: K. Sztranc, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 14. aprila 2005,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Overland Footwear Ltd R. Cordara, QC,
- za vlado Združenega kraljestva K. Manji, zastopnik, skupaj s S. Moore, barrister,
- za nemško vlado W.-D. Plessing in M. Lumma, zastopnika,
- za Komisijo Evropskih skupnosti X. Lewis, zastopnik,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi
25. maja 2005

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov 29, 32, 33, 78 in 236 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 302, str. 1, v nadaljevanju: carinski zakonik).

- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbo Overland Footwear Ltd (v nadaljevanju: družba Overland) in Commissioners of Customs & Excise (v nadaljevanju: Commissioners) zaradi povračila uvoznih carinskih dajatev, plačanih za nakupne provizije, ki so bile vključene v deklarirano carinsko vrednost. Je nadaljevanje predhodnega predloga za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je predložitveno sodišče predložilo v okviru istega spora in ki je pripeljal do sodbe z dne 5. decembra 2002 v zadevi Overland Footwear (C-379/00, Recueil, str. I-11133).

Pravni okvir

- 3 Člen 29(1) carinskega zakonika določa:

„Carinska vrednost uvoženega blaga je njegova transakcijska vrednost, to pomeni cena, ki je bila za blago ob prodaji za izvoz na carinsko območje Skupnosti dejansko plačana ali ki jo je treba plačati, po potrebi po uskladitvi, opravljeni v skladu s členoma 32 in 33 [...]“

4 Člen 32 tega zakonika določa:

„1. Pri določanju carinske vrednosti z uporabo člena 29 je treba dejansko plačani ali plačljivi ceni za uvoženo blago prišteti:

- a) naslednje stroške, če jih nosi kupec, vendar niso bili zajeti v dejansko plačani ali plačljivi ceni za blago:
  - i) provizijo in stroške posredništva, razen nakupnih provizij;

[...]

3. Pri določanju carinske vrednosti se k dejansko plačani ali plačljivi ceni ne sme dodati noben pribitek, razen tistih, ki so predvideni v tem členu.

4. Za izvajanje tega poglavja pomeni nakupna provizija zneske, ki jih uvoznik plača svojemu zastopniku, zato da ga ta zastopa pri nakupu vrednotenega blaga.

[...]“

5 Člen 33(e) določa:

„Če so izkazani ločeno od dejansko plačane ali plačljive cene za uvoženo blago, carinska vrednost ne vključuje naslednjega:

[...]

e) nakupnih provizij;

[...]“

6 Člen 65 določa:

„Deklarantu se na njegovo zahtevo dovoli, da popravi eno ali več navedb v deklaraciji, potem ko so jo sprejeli carinski organi. Popravek ne sme imeti za posledico, da bi se deklaracija nanašala na drugo blago, kot ga je prvotno zajemala.

Vendar se ne sme dovoliti noben popravek več, če se to zahteva potem, ko so carinski organi:

[...]

c) [...] blago prepustili.“

7 Člen 78 z naslovom „Naknadno preverjanje deklaracij“ določa:

„1. Carinski organi lahko po uradni dolžnosti ali na zahtevo deklaranta, po odobritvi prepustitve blaga, deklaracije ponovno pregledajo.

2. Carinski organi lahko po prepustitvi blaga preverijo poslovne dokumente in podatke, ki se nanašajo na uvozne ali izvozne operacije v zvezi z zadevnim blagom ali na poznejše trgovske posle z istim blagom, da se prepričajo o točnosti navedb v deklaraciji. Ta preverjanja se lahko izvajajo pri deklarantu, vseh osebah, ki so s poslovnega vidika neposredno ali posredno udeležene v navedenih operacijah, in vseh drugih osebah, ki iz poslovnih razlogov razpolagajo s temi dokumenti in podatki. Ti organi lahko tudi pregledajo blago, če je to še mogoče predložiti.

3. Če se pri ponovnem pregledu deklaracije ali naknadnih preverjanjih izkaže, da so bile določbe o zadevnem carinskem postopku uporabljene na podlagi netočnih ali nepopolnih podatkov, carinski organi ob upoštevanju vseh sprejetih predpisov sprejmejo potrebne ukrepe za ureditev položaja, pri čemer upoštevajo nove informacije, ki so jim na voljo.“

8 Člen 236 določa:

„1. Uvozne [...] dajatve se povrnejo, kolikor se ugotovi, da v trenutku plačila znesek teh dajatev ni bil zakonsko dolgovan ali da je bil vključen v nasprotju s členom 220(2).

[...]

Povračilo [...] se ne odobri, če so dejstva, ki so povzročila plačilo [...] zneska, ki ni bil zakonsko dolgovan, posledica goljufivega dejanja udeleženega.

2. Povračilo [...] uvoznih [...] dajatev se odobri na podlagi zahtevka, vloženega pri pristojnem carinskem uradu pred potekom roka treh let, ki se šteje od dneva posredovanja sporočila o teh dajatvah dolžniku.

Ta rok se podaljša, če udeleženi dokaže, da zahtevka v tem roku ni mogel vložiti zaradi nepredvidljivega dogodka ali višje sile.

[...]“

Spor o glavni stvari, predhodni postopek za sprejetje predhodne odločbe in vprašanja za predhodno odločanje

- 9 V trenutku dejanskega stanja spora o glavni stvari je družba Overland, podjetje s sedežem v Združenem kraljestvu, kupovala proizvode, izdelane zunaj Skupnosti, predvsem čevlje, ter jih uvažala in tržila v njej. Družba Wolverine Far East (v nadaljevanju: družba Wolverine) je bila njen nabavni zastopnik na Daljnem vzhodu.
- 10 Družba Overland je storitve družbe Wolverine plačevala z nakupno provizijo v višini 4 % od prodajne cene blaga. To provizijo je plačevala proizvajalcu, ki jo je za račun družbe Overland prenesel družbi Wolverine.
- 11 Pred 1. januarjem 1998 so uvozne deklaracije, ki jih je družba Overland predložila ob sprostitvi blaga iz postopka v glavni stvari v prosti promet, kot carinsko vrednost navajale znesek, ki je bil na računu proizvajalca. V tem znesku je bila zajeta nakupna provizija, ki pa ni bila navedena ločeno. Tako so bile carinske uvozne dajatve obračunane in poravnane tudi za to provizijo.
- 12 Od 1. januarja 1998 je družba Overland ob dogovoru s Commissioners na svojih uvoznih deklaracijah ločeno zapisovala nakupno provizijo in prodajno ceno uvoženega blaga. Od tega datuma Commissioners dajatev niso več zaračunali od zneskov nakupne provizije.
- 13 Na podlagi člena 236 Carinskega zakonika je družba Overland na Commissioners naslovila štiri zahtevke za povračilo v skupnem znesku 38.085,45 GBP iz naslova

uvoznih dajatev, plačanih za uvoženo blago pred letom 1998. Zatrjevala je, da je del vrednosti, navedene na vsaki uvozni deklaraciji, nakupna provizija in da za to ni bila dolgovana nobena dajatev.

- 14 Prvim trem zahtevkom, za povračilo skupnega zneska 4384,29 GBP, je bilo ugodeno z dopisi z dne 5. maja, 1. julija in 24. julija 1998 ter to povračilo opravljeno. Vendar so po ponovnem pregledu Commissioners menili, da so bile njihove odločbe o odobritvi povračila družbi Overland nepravilne, in sicer ker so bile obravnavane dajatve zakonsko dolgovane. Z odločbama z dne 30. novembra in 16. decembra 1998 so od družbe Overland zahtevali, naj povrne skupni znesek 4384,29 GBP. Svojo zahtevo so potrdili v odločbah z dne 4. in 5. februarja 1999.

- 15 Commissioners so poleg tega z dopisom z dne 29. oktobra 1998 zavrnil četrty zahtevek družbe Overland za povrnitev zneska 33.701,16 GBP. V drugi odločbi z dne 5. februarja 1999 so potrdili to zavrnitev.

- 16 Družba Overland je na VAT and Duties Tribunal, London, vložila tožbo proti odločbi z dne 4. februarja 1999 in proti dvema odločbama z dne 5. februarja 1999.

- 17 S sklepom z dne 24. marca 2000 je VAT and Duties Tribunal, London, prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

„Na podlagi Uredbe Sveta št. 2913/92 (v nadaljevanju: carinski zakonik), predvsem njenih členov 29, 32 in 33, in na podlagi sodne prakse Sodišča, v primeru da uvoznik ob carinjenju nenamerno kot plačano ali plačljivo ceno za blago prijavi znesek, ki

vključuje nakupno provizijo ter nenamerno na uvozni deklaraciji te nakupne provizije ne loči od dejansko plačane ali plačljive cene, ampak po sprostitvi blaga v prosti promet v vednost carinskim organom ugotovi, da je deklarirana plačana ali plačljiva cena za blago vključevala dejansko nakupno provizijo, ki bi lahko bila pravilno odbita ob uvozu, ter v treh letih od dneva posredovanja sporočila o carinski dajatvi vloži zahtevek za povračilo dajatve, plačane za nakupno provizijo:

1. Ali se na podlagi člena 29 carinskega zakonika lahko dejansko nakupno provizijo obdavči kot del dejansko plačane ali plačljive cene za blago?
2. Ali se v primeru negativnega odgovora na prvo vprašanje dejanska nakupna provizija, upošteva določbe členov 32(3) in 33 carinskega zakonika, lahko odbije od deklarirane transakcijske vrednosti?
3. Ali so v teh okoliščinah carinski organi na podlagi carinskega zakonika, predvsem njegovega člena 78(3), dolžni sprejeti popravek cene, ki je dejansko plačana ali ki jo je treba plačati za uvoženo blago, in posledično znižano carinsko vrednost?
4. Ali je zato uvoznik na podlagi carinskega zakonika, predvsem člena 236, upravičen do povračila dajatve, plačane za nakupno provizijo?“

- 18 V uvodnem delu tega sklepa je predložitveno sodišče pojasnilo, da je družba Overland vložila tožbo proti trem odločbam Commissioners, „pri čemer vsaka od njih potrjuje ustrezno odločitev za zahtevek na podlagi člena 242 [carinskega zakonika] za plačilo dajatve, ki je bila predhodno na podlagi člena 236 tega zakonika zmotno povrnjena [družbi Overland]“. Dodalo je, da „sporna vprašanja“ v celoti ureja pravo Skupnosti.
- 19 Po opisu dejanskega stanja spora, ki mu je bil predložen, je navedlo, da je na podlagi prvih treh zahtevkov za povračilo, ki jih je na Commissioners naslovila družba Overland, prišlo do povračila obravnavanih carinskih dajatev. Podrobneje je navedlo, da je bil četrti zahtevek zavrjen.
- 20 Dalje je predstavilo odločbi, ki so jih Commissioners sprejeli 30. novembra in 16. decembra 1998, s katerima je bila družbi Overland naložena vrnitev zneskov, ki so bili zaradi njenih prvih treh zahtevkov povrnjeni.
- 21 Predložitveno sodišče je nazadnje povzelo trditve strank glede upoštevni določb.
- 22 Njegov predlog za sprejetje predhodne odločbe je pripeljal do zgoraj navedene sodbe Overland Footwear, v kateri je Sodišče razsodilo:
- člene 29, 32 in 33 carinskega zakonika je treba razlagati tako, da je nakupno provizijo, ki je vključena v deklarirano carinsko vrednost in na uvozni deklaraciji ni predstavljena ločeno od prodajne cene blaga, treba šteti za del transakcijske vrednosti v smislu člena 29 tega zakonika, in je zato obdavčljiva;

- kadar so carinski organi privolili, da bodo opravili ponovni pregled uvozne deklaracije, in so sprejeli odločbo, potrebno za „ureditev položaja“ v smislu člena 78(3) Carinskega zakonika, upoštevajoč pri tem, da je bila deklaracija nepopolna zaradi nenamerne napake deklaranta, ti organi te odločbe ne morejo spremeniti.
- 23 V točki 22 te sodbe je Sodišče menilo, da ni bilo treba ugotoviti, ali in, odvisno od primera, pod kakšnimi pogoji so carinski organi v skladu s členom 78 carinskega zakonika dolžni na zahtevo deklarantov opraviti ponovni pregled.
- 24 Glede tega je v točki 23 sodbe navedlo, da so Commissioners sprva ugodili zahtevku družbe Overland za povračilo, to pa potem, ko so neizogibno opravili ponovni pregled carinskih deklaracij ob upoštevanju novega dejstva, ki ga je ta predložila. Iz tega je ugotovilo, da so ti organi privolili, da bodo opravili ponovni pregled deklaracij, ter so na podlagi rezultatov tega ponovnega pregleda sprejeli odločbe, potrebne za „ureditev položaja“ v smislu člena 78(3) carinskega zakonika, upoštevajoč pri tem, da so bile deklaracije nepopolne zaradi nenamerne napake deklaranta.
- 25 V točki 24 sodbe je Sodišče sklenilo, da v teh okoliščinah omenjeni organi niso smeli spremeniti svojih odločb.
- 26 S sklepom z dne 29. septembra 2003 je VAT and Duties Tribunal, London, v okviru spora, ki mu je bil predložen, znova vprašanje sklenilo, da prekine odločanje in Sodišču predloži za predhodno odločanje.

- 27 V tej odločbi je predložitveno sodišče poudarilo, da je Sodišče, ne po svoji krivdi, svojo zgoraj navedeno sodbo Overland Footwear oprlo na nepravilne podatke, tako da odgovori, dani na postavljena vprašanja, niso koristni za rešitev spora.
- 28 Navaja, da so z dopisoma z dne 7. in 8. julija 1999 Commissioners obvestili družbo Overland, da so preklicali odločbe za povračilo skupnega zneska 4384,29 GBP, ker v skladu s členom 221(3) carinskega zakonika dolžniku sporočila o znesku dajatev ni več mogoče posredovati po poteku roka treh let od dneva nastanka carinskega dolga.
- 29 Poudarja, da je zato v času prve predložitvene odločbe med strankama obstajal le še spor o odločbi o zavrnitvi četrtega zahtevka družbe Overland za povračilo zneska 33.701,16 GBP, odločbi, ki je tudi izpodbijana v okviru tega postopka.
- 30 Predložitveno sodišče meni, da Sodišče s temi podatki ni bilo ustrezno seznanjeno.
- 31 Dalje ugotavlja, da predpostavki, ki ju je upoštevalo v točki 23 zgoraj navedene sodbe Overland Footwear, in sicer da:

— so Commissioners najprej ugodili zahtevku družbe Overland za povračilo,

- so carinski organi torej privolili, da bodo opravili ponoven pregled deklaracij, in so sprejeli odločbe, potrebne za „uređitev položaja“,

ne morejo veljati za četrti zahtevek za povračilo, saj so tega Commissioners zavrnilo in ni pripeljal do povračila.

- 32 V tem okviru VAT and Duties Tribunal, London, meni, da je treba Sodišču ponovno in v enaki obliki predložiti vprašanja iz predložitvenega sklepa z dne 24. marca 2000.

Vprašanja za predhodno odločanje

Predhodne ugotovitve

- 33 V prvem predložitvenem sklepu z dne 24. marca 2000 je bilo navedeno, da je bila tožba družbe Overland vložena proti trem odločbam Commissioners, pri čemer vsaka od njih potrjuje ustrezno odločitev za zahtevek za vračilo carinskih uvoznih dajatev, ki so bile predhodno zmotno povrnjene tožeči stranki na podlagi člena 236 Carinskega zakonika.

- 34 Zavrnitev četrtega zahtevka za povračilo je bila omenjena obrobno, le v okviru časovne predstavitve dejanskega stanja pred začetkom postopka v glavni stvari. Predložitveni sklep ni izrecno navajal, da je bila odločba o zavrnitvi med izpodbijanimi odločbami.
- 35 Nazadnje, ta sklep ni upošteval preklica, med postopkom, odločb z zahtevkom za povračilo skupnega zneska 4384,29 GBP.
- 36 Tako je treba ugotoviti, da zgoraj navedena sodba Overland Footwear iz razlogov, ki jih je nacionalno sodišče navedlo v svoji drugi predložitveni odločbi, na predložena vprašanja ni prinesla uporabnega odgovora za rešitev spora o glavni stvari, kot je obstajal na dan prve predložitvene odločbe.
- 37 Tako je torej treba, ob upoštevanju elementov dejanskega stanja, ki so zdaj znana Sodišču, preučiti ista vprašanja.

Prvo in drugo vprašanje

- 38 V zgoraj navedeni sodbi Overland Footwear je Sodišče v odgovor na prvi dve vprašanji predložitvenega sodišča razsodilo, da je člene 29, 32 in 33 carinskega zakonika treba razlagati tako, da je nakupno provizijo, ki je vključena v deklarirano carinsko vrednost in na uvozni deklaraciji ni predstavljena ločeno od prodajne cene blaga, treba šteti kot del transakcijske vrednosti v smislu člena 29 tega zakonika, in je zato obdavčljiva.

- 39 Kot je poudaril generalni pravobranilec v točkah od 23 do 25 sklepnih predlogov, okoliščina, da se spor o glavni stvari nanaša samo na odločbo Commissioners o zavrnitvi četrtega zahtevka družbe Overland za povračilo zneska 33.701,16 GBP in da tega zneska carinski organi sprva niso povrnili, v ničemer ne vpliva na predpostavke, ki jih je Sodišče upoštevalo pri svojem odgovoru.
- 40 Ta okoliščina je v zvezi s štirimi zahtevki družbe Overland za povračilo nastopila po upoštevnima dejstvom, in sicer carinski deklaraciji in plačilu uvoznih dajatev.
- 41 Vprašanje, ali je tudi nakupno provizijo, kadar jo uvoznik vključi v carinsko vrednost, ne da bi bila pri tem predstavljena ločeno od prodajne cene, dovoljeno vključiti v osnovo za odmero uvoznih dajatev, se je zastavljalo tako pri prvih treh zahtevkih za povračilo kot pri četrtem.
- 42 Glede tega, ko:
- mora deklarant v skladu s členom 62(1) carinskega zakonika na svoji deklaraciji podati „vse navedbe, ki so potrebne za uporabo določb o carinskem postopku, za katerega je blago deklarirano“,

- se na podlagi člena 71 istega zakonika določbe o omenjenem postopku uporabijo na podlagi navedb v deklaraciji, če se ta ne preveri ali če opravljeni pregled ne dopušča dvoma o teh navedbah,

lahko carinski organi zakonsko obdavčijo blago na podlagi deklarirane carinske vrednosti, vključno z morebitno nakupno provizijo, ki jo je vanjo deklarant pomotoma vključil in katere obstoja carinski organi ob pomanjkanju ustreznih podatkov ne morejo domnevati.

- 43 V teh okoliščinah je ne glede na podatke, za katere je Sodišče izvedelo ob drugem predložitvenem sklepu, treba na prvi dve predhodni vprašanji podati identičen odgovor kot v zgoraj navedeni sodbi Overland Footwear, kot je bil omenjen v točki 38 te sodbe.

Tretje in četrto vprašanje

- 44 Predložitveno sodišče s tretjim in četrtem vprašanjem, ki ju je treba preučiti skupaj, v bistvu sprašuje, ali je člena 78 in 236 carinskega zakonika treba razlagati tako, da so carinski organi po odobritvi prepustitve uvoženega blaga na zahtevo deklaranta za ponovni pregled njegove carinske deklaracije omenjenega blaga dolžni opraviti zahtevani ponovni pregled, in tako, da so v primeru, da ob koncu ponovnega pregleda ugotovijo, da je deklarirana carinska vrednost pomotoma vključevala nakupno provizijo, dolžni urediti položaj s tem, da povrnejo uvozne dajatve, ki so bile plačane za to provizijo.

- 45 Člen 78(1) carinskega zakonika določa, da carinski organi „lahko“ po uradni dolžnosti ali na zahtevo deklaranta deklaracije popravijo, torej ponovno preučijo.
- 46 Če deklarant zahteva ponovni pregled, morajo carinski organi njegovo zahtevo preučiti, vsaj glede vprašanja, ali je primerno opraviti ta ponovni pregled ali ne.
- 47 Pri tej prvi presoji carinski organi upoštevajo predvsem možnost preverjanja navedb iz deklaracije, na katero se nanaša ponovni pregled, in iz zahtevka za ponovni pregled.
- 48 Ponovni pregled lahko na primer zavrnejo, če je za preverjanje podatkov potreben fizičen pregled in če jim po odobritvi prepustitve blaga to ne more biti več predloženo.
- 49 Če pa nasprotno za ustrezna preverjanja ni potrebna predložitev blaga, na primer če zahtevek za ponovni pregled predvideva le preučitev računovodskih ali pogodbениh listin, je ponovni pregled načeloma mogoč.

50 Carinski organi morajo pri svoji presoji tako, ob možnosti poznejšega sodnega pravnega sredstva, zahtevke deklaranta z obrazloženo odločbo zavrni ali pa opraviti predlagani ponovni pregled.

51 Ob morebitni ugoditvi zahtevku ob upoštevanju predloženih podatkov ponovno preučijo deklaracijo in presodijo o utemeljenosti trditev deklaranta.

52 Če se pri ponovnem pregledu izkaže, da so bile določbe o zadevnem carinskem postopku uporabljene na podlagi netočnih ali nepopolnih podatkov, carinski organi v skladu s členom 78(3) carinskega zakonika sprejmejo potrebne ukrepe za ureditev položaja, pri čemer upoštevajo nove podatke, ki jih imajo na voljo.

53 Če se nazadnje izkaže, da uvozne dajatve, ki jih je plačal deklarant, presegajo tiste, ki so bile zakonsko dolgovane v trenutku njihovega plačila, je edini potreben ukrep za ureditev položaja lahko samo povračilo preveč plačanega zneska.

54 To povračilo na podlagi člena 236 carinskega zakonika se opravi, če so izpolnjeni pogoji iz te določbe, in sicer predvsem odsotnost goljufivega ravnanja deklaranta in spoštovanje roka, načeloma triletnega, ki je določen za vložitev zahtevka za povračilo.

- 55 Nemška vlada in vlada Združenega kraljestva zatrjujeta, da člen 78(3) carinskega zakonika velja le v primerih, kot so napačna uvrstitev blaga, računske napake, uporaba napačnih imen valut ali napačna navedba količine.
- 56 Ta določba naj se ne bi uporabljala, če nakupna provizija ni bila predstavljena ločeno od prodajne cene blaga. V tem primeru naj bi bila nakupna provizija sestavni del carinske vrednosti, tako daj naj bi bile uvozne dajatve, plačane za to provizijo, zakonsko dolgovane.
- 57 Po mnenju nemške vlade naj bi to, da družba Overland na svoji carinski deklaraciji ni navedla nakupne provizije, pomenilo njeno odločitev. Zaradi svobodne odločitve naj bi gospodarski subjekt ne naredil napake.
- 58 Vlada Združenega kraljestva zatrjuje, da naj bi bila posledica uporabe člena 78(3) carinskega zakonika v okoliščinah, kakršne so v zadevi v glavni stvari, to, da bi bil člen 65 tega zakonika brez vsakršnega učinka. Člen 78 naj bi odstopal od prepovedi iz člena 65, vendar naj bi imelo to odstopanje omejen obseg.
- 59 Nemška vlada in vlada Združenega kraljestva menita, da se niti člen 236 carinskega zakonika ne more uporabljati v položaju, kakršen je v zadevi v glavni stvari. Uvozne dajatve, plačane za nakupno provizijo, naj bi bile namreč ob njihovem plačilu zakonsko dolgovane v smislu te določbe.

- 60 Teh trditev ni mogoče sprejeti.
- 61 Najprej je treba opomniti, da člen 65 carinskega zakonika deklararantu prepoveduje, da bi po odobritvi prepustitve blaga popravil svojo deklaracijo. Podobna prepoved je obstajala tudi pred začetkom veljavnosti carinskega zakonika, pred 1. januarjem 1994.
- 62 Člen 78 carinskega zakonika je po tem datumu izrecno uvedel možnost, da carinski organi na zahtevo deklaranta carinsko deklaracijo ponovnega pregledajo po odobritvi prepustitve blaga.
- 63 Odstavek 3 te določbe ne razločuje med napakami ali opustitvami, ki bi jih bilo mogoče popraviti, in tistimi, ki jih ne bi bilo mogoče. Izraz „netočni ali nepopolni podatki“ je treba razlagati tako, da zajema hkrati tehnične napake ali opustitve in nepravilno razlago prava, ki se uporablja.
- 64 Zato ni mogoče šteti, da bi bil zaradi uporabe člena 78 carinskega zakonika v položaju, kakršen je v postopku v glavni stvari, člen 65 tega zakonika v celoti ali deloma brez učinka. Dejansko določbi določata dve različni ureditvi, ki se ju uporabi

pred odobritvijo prepustitve blaga oziroma po njej, za mogoče spremembe podatkov, ki se jih upošteva pri določitvi carinske vrednosti in posledično uvoznih dajatev.

- 65 Člen 65 carinskega zakonika dopušča, da lahko deklarant sam enostransko popravi carinsko deklaracijo, dokler prepustitev blaga ni bila odobrena. To pravico pojasnjuje dejstvo, da lahko carinski organ do odobritve prepustitve pravilnost popravkov, če je treba, zlahka preveri s fizičnim pregledom blaga. Poleg tega lahko popravki nastanejo, odvisno od primera, ko carinski organi višine uvoznih dajatev še niso določili.
- 66 Člen 78 carinskega zakonika vzpostavlja strožjo ureditev. Uporablja se po odobritvi prepustitve blaga, kadar je predložitev blaga morda nemogoča in kadar so bile uvozne dajatve že določene. Tako ponovni pregled, ki ga je zahteval deklarant, zaupa carinskemu organom in tak ponovni pregled tako glede izvedbe kot izida prepušča njihovi presoji.
- 67 Poleg tega je treba poudariti, da posledica okoliščine, da s formalnega vidika v carinski deklaraciji nakupna provizija ni navedena ločeno od cene blaga, ni drugo kot to, da se to provizijo pravilno šteje kot obdavčljivo in da so zato uvozne dajatve, plačane zanjo, zakonsko odmerjene.

68 Posledica te okoliščine, če obstaja možnost naknadnega ponovnega pregleda carinske deklaracije na zahtevo deklaranta, ne more biti to, da bi bile dajatve, ki so na podlagi preprostih dokaznih pravil zaračunane zakonsko, naknadno izenačene z zakonsko dolgovanimi dajatvami v smislu člena 236(1) carinskega zakonika, in to kljub predložitvi zadostnih dokazov.

69 Nazadnje je treba ugotoviti, da v vsakem primeru napake, ki je posledica nenamerne opustitve, ni mogoče šteti za izbiro, ki je po svoji definiciji namerna.

70 Iz navedenega izhaja, da se člena 78 in 236 uporabljata v primeru carinske deklaracije, ki pomotoma v carinski vrednosti vsebuje nakupno provizijo.

71 Na tretji in četrti vprašanji je torej treba odgovoriti, da je člena 78 in 236 carinskega zakonika treba razlagati tako, da:

- so carinski organi po odobritvi prepustitve uvoženega blaga na zahtevo deklaranta za ponovni pregled njegove carinske deklaracije glede omenjenega blaga dolžni, ob možnosti poznejšega sodnega pravnega sredstva, zahtevke z obrazloženo odločbo zavrniti ali opraviti predlagani ponovni pregled;

- so v primeru, da ob koncu ponovnega pregleda ugotovijo, da je deklarirana carinska vrednost pomotoma vključevala nakupno provizijo, dolžni urediti položaj s tem, da povrnejo uvozne dajatve, ki so bile plačane za to provizijo.

Stroški

- 72 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

- 1. Člene 29, 32 in 33 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o Carinskem zakoniku Skupnosti je treba razlagati tako, da je nakupno provizijo, ki je vključena v deklarirano carinsko vrednost in na uvozni deklaraciji ni predstavljena ločeno od prodajne cene blaga, treba šteti kot del transakcijske vrednosti v smislu člena 29 te uredbe, in je zato obdavčljiva.**

2. Člena 78 in 236 Uredbe št. 2913/92 je treba razlagati tako, da:

- so carinski organi po odobritvi prepustitve uvoženega blaga na zahtevo deklaranta za ponovni pregled njegove carinske deklaracije glede omenjenega blaga dolžni, ob možnosti poznejšega sodnega pravnega sredstva, zahtevek z obrazloženo odločbo zavrniti ali opraviti predlagani ponovni pregled;**

- so v primeru, da ob koncu ponovnega pregleda ugotovijo, da je deklarirana carinska vrednost pomotoma vključevala nakupno provizijo, dolžni urediti položaj s tem, da povrnejo uvozne dajatve, ki so bile plačane za to provizijo.**

Podpisi